

det var under Behandlingen af Loven om Gødning og Foderstoffer, der først kom her til i en saa at sige forskrækkelig Skikkelse — at jeg ikke kunde gaa med til denne Lov, fordi den gik ud fra det Princip, at Staten skal være alle Daarers Formyndere. Heldigvis blev denne Lov meget væsentlig modificeret, man trak sig tilbage fra den avancerede Stilling, man havde indtaget. Naar man vil blive i Billedet om at kaste Brønden til, før Barnet er druknet, maa jeg dertil bemærke, at man dog ikke kan behandle voksne Mennesker som Børn allesammen. Er det Mening? Vi ved allesammen, at selv voksne Mennesker kunne rode sig ind i Forhold, som kunne medføre Tab. Men er det en Fordring, der kan stilles til Statsmagten, og er det heidigt, om en saadan Fordring bliver opfyldt, at Staten skal gribe saadan ind, at enhver ikke kan faa Lov til at gøre Dumheder og rode sig ind i Forhold, der kunne medføre Tab. Det var det, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds ogsaa sagde i Gaar, at der er mange Smaafolk, der ville komme galt af Sted, naar Staten ikke drager Omsorg for, i hvilke Selskaber de trygt kunne forsikre. Det er, som der staar i Hakon Jarl, hvor Karker siger: „Han skal sørge for os allesammen.“ Staten skal sørge for os allesammen, og vi maa ikke faa Lov til at gøre Dumheder. Jeg vil hellere leve i et Land, hvor jeg har Lov til at gøre Dumheder, end i et Land, hvor jeg ikke har Lov til at røre mig. Dernæst maa jeg sige, at naar man ser paa Lovforslaget i det hele, og naar vi huske paa, hvorledes Stillingen er nu, at nu gælder den fuldeste Frihed, at man paa en Gang vil have os til at gøre et saa voldsomt Skridt som dette her, saa er jeg vistnok berettiget til at sige, at det er et af de radikaleste Lovforslag, jeg nogensinde har set — har man lyst dertil kan man ogsaa kalde det reaktionært.

Der er blot nogle enkelte Hovedpunkter, jeg endnu ønsker at fremhæve til Belysning af den Opfattelse, jeg nu har gjort gældende. Jeg skal da nævne Bestemmelserne om de udenlandske Selskaber. Derom sagde den ærede Minister ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det var det svage Punkt. Ja, det er for saa vidt det svage Punkt, som man naturligvis ikke kan anvende hele dette Koncessionssystem paa de udenlandske Selskaber. Jeg ved ikke, om den ærede Minister er af den Opfattelse, at de udenlandske Selskaber helst skulle jages ud, men det kan dog ikke være Me-

ningen. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) mente, at saa vidt muligt skulde Munden stoppes paa dem, saa at de ikke fik Lov til at virke, og det er jo ganske karakteristisk at se, at der i Lovforslagets § 26 findes en Bestemmelse, om hvilken jeg tillader mig at sige, at jeg aldrig har set Mage til den. Ærede Medlemmer vide, at et udenlandsk Selskab ikke skal kunne virke her i Landet, uden at det faar en skriftlig Tilladelse fra Indenrigsministeriet, som skal bekendtgøres oven i Købet i Lovtidenden; men hvis Selskabet vover senere hen i Bekendtgørelser, paa Skilte eller i Tryksager at henvise til, at det har faaet en saadan Tilladelse, skal det straffes med Bøder paa indtil 500 Kr. Man siger altsaa: Du skal have en Tilladelse, men Du maa ikke i Bekendtgørelser, paa Tryk fortælle et eneste Menneske, at Du har faaet en saadan Tilladelse, saa mulkteres Du. Nu mente det ærede Medlem for 2den Kreds, at hvis man vilde indføre den Bestemmelse, som findes i det norske Udkast, om at udenlandske Selskaber skulle stille et Depot — hvilket jeg finder meget rigtigt, som et æret Medlem ogsaa i Dag har udtalt — til Sikring for de danske forsikrede, maatte man sørge for, at Selskaberne ikke fik Lov til at henvise til, at der var stillet et saadant Depot. Altsaa, man forlanger et Depot, men hvis Selskabet vover at henvise til, at der er stillet et saadant Depot, er det en Bøde paa 500 Kr.

Maa jeg dernæst gøre opmærksom paa en anden — jeg tillader mig at kalde det — Kuriositet i Lovforslaget. Naar man læser § 1, finder man der i første Stykke en Definition af Livsforsikringsvirksomhed, der lyder saaledes: „Overtagelse af Livsforsikring og overhovedet enhver Forsikring, ved hvilken Menneskelivs Varighed indgaar som Bestanddel af Risikoen“. Det er en Definition, som passer paa enhver Aftægtskontrakt, enhver privat Livrentekontrakt. Nu staar der, at en saadan Overtagelse af Livsforsikring maa kun ske ved et Selskab. Det vil altsaa sige, at Aftægtskontrakter for Fremtiden blive forbudte, og hvis jeg vil skænke et gammelt Tyende en Livrente for hendes Levetid, begaar jeg et Brud paa Lovgivningen, fordi der staar, at det skal være et Selskab. Jeg ved meget godt, at det ikke er Mening, for Mening er den, at det maa ikke drives som Næringsvirksomhed, det er meget godt, men saa burde det dog staa i Loven, men det staar der ikke; der staar, at det, som forbydes andre end Selskaber, er Overtagelse af en Forsikring, ved hvil-